

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8582/2021
07.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Геблеш Казмер, адвокат у ..., против тужених Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, и Јавног водопривредног предузећа „Воде Војводине“ Нови Сад, кога заступа пуномоћник Јована Добренов, адвокат у ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог Јавног водопривредног предузећа „Воде Војводине“ Нови Сад изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1838/21 од 24.08.2021. године, у седници већа од 07.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог Јавног водопривредног предузећа „Воде Војводине“ Нови Сад.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог Јавног водопривредног предузећа „Воде Војводине“ Нови Сад, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1838/21 од 24.08.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сенти П 135/20 од 08.04.2021. године утврђено је да је тужилац на основу одржаја стекао право својине на непокретности уписаној у лист непокретности број .. КО ..., парцела број ..., пољопривредно земљиште, њива 2. класе, потес ..., површине 24а 73м², и пашњак 2, класе, потес ..., површине 38м², укупне површине 25а, 11м² и одређено је да су тужени дужни да трпе упис права својине тужиоца на наведеној непокретности у надлежном катастру непокретности на основу ове пресуде након правноснажности и обавезани су тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова поступка исплате износ од 48.600,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1838/21 од 24.08.2021. године одбијене су жалбе тужених, потврђена првостепена пресуда и одбијени захтеви тужених за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени Јавно водопривредно предузеће „Воде Војводине“ Нови Сад је благовремено изјавио

ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, тужилац је стекао право својине на основу савесне и законите државине протеком рока за одржај из члана 28. Закона о основама својинскоправних односа јер је предметна непокретност у државини тужиоца и његовог правног претходника од 1989. године на основу усменог уговора о замени парцела, који је испуњен, а накнадно је закључен у писменој форми 26.04.2005. године. О захтеву тужиоца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрање правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба за утврђење поднета је 19.06.2020. године, а побијана другостепена пресуда донета је 24.08.2021. године. Вредност предмета спора износи 200.000,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић